

VIDA PARROQUIAL

Del 25 de novembre al 2 de desembre del 2018

* De dilluns a dissabte un grup de voluntaris obren l'església de 10 a 12h del matí. Podem aprofitar-ho per fer una estona de pregària.

* **Confessions:** 30 minuts abans de les misses i sempre que algú ho demani.

* **Concert de Sant Andreu:** Aquest diumenge 25 de novembre a les 18h. a l'església parroquial, concert a càrrec de la Camerart Orquestra del Maresme amb obres de Haydn i de Vivaldi.

* **Festa Major de Sant Andreu:** divendres dia 30 novembre missa solemne a les 11,30h. presidida pel bisbe auxiliar Antoni Vadell. Siguem-ne tots conscients de la importància de la nostra participació. Aquest dia no hi haurà la missa del vespre.

* **Es necessiten voluntaris i voluntàries per la GRAN RECAPTE D'ALIMENTS** que es realitzarà el divendres 30 de novembre i dissabte 1 de desembre a un súper de la nostra població i a un altre de Mataró. Tot el que es reculli en aquests dos súper serà per Càritas de Llavanes. Per inscripcions podeu entrar al web www.granrecapte.com o posar-vos en contacte amb la parròquia. Els més necessitats del poble us ho agrairan.

* **Càritas:** L'atenció als usuaris de Càritas, tots els **dijous de 17h. a 19h.** a l'Avda. de les Monges, 44. Mireu d'arribar abans de les 18,45h.

Els qui volem fer donació de roba usada o calçat en bon estat podeu dipositar-ho, a qualsevol hora, en un contenidor que trobareu a la seu de Càritas (Avda. de les Monges, 44).

* **Despatx Parroquial:** Dilluns i dimecres de 18h. a 21h.

Tel. 93 7926144 mail: santandreu473@arqbcn.cat

HORARI DE MISSES:

PARRÒQUIA: Diumenges i festes de precepte 9h. 11,30h. 20h.

Dissabtes vespre i vigílies festius: 20h.

Laborables: Dilluns, dimarts, dijous i divendres a les 19h.

Dimecres a les 10h. (capella Germans Franciscans).

ESGLÉSIA DE SANT PERE: Diumenges i Festius a les 13 h.

PARRÒQUIA SANT ANDREU DE LLAVANERES

25 de novembre 2018. Solemnitat de Crist Rei.

Setmana XXXIV durant l'any. Cicle B n°47

Lectures: Dn 7, 13-14 Ap 1, 5-8 Jn 18, 33b-37

NOTA HISTÒRICA SOBRE LA FESTA DE CRIST REI

La solemnitat de Crist Rei fou instituïda pel papa Pius XI l'11 de març de 1925 amb l'encíclica *Quas primas*, i se celebrava cada any el darrer diumenge d'octubre, abans de Tots Sants. Enfront d'un procés de secularització i poca pràctica cristiana, el Papa estableix aquesta festa per reafirmar la sobirania de Crist en institucions, poble i nacions. Era una època en què els clergues es declaraven molt monàrquics, i amb aquesta festa es proclamava a Crist Rei de reis, i es pretenia que tots els estats reconeguessin públicament a Crist Rei i hi consagressin les nacions. Aquesta festa apareix en un context històric i social d'una Església tancada i sola enfront d'un ambient republicà i anticlerical dels països europeus i del socialisme de la classe obrera. L'Església volia defensar els seus drets per mitjà dels partits polítics cristians i dels sindicats catòlics. Calia defensar l'autoritat de l'Església i el poder del Papa.

L'Església havia de defensar la reialesa de Crist Rei. És per tot això que, en aquella època, fou una gran festa esperada i molt celebrada, especialment pels militants de l'Acció Catòlica que amb motiu d'aquesta festa imposaven les insígnies als nous membres. També hi havia un altre corrent que espiritualitzava aquesta festa, potenciant més la reialesa espiritual de Jesús, Rei de les ànimes, sense cap influència en els aspectes polítics i socials del món. Fou l'any 1970, quan el Concili Vaticà II donà tot un sentit nou a aquesta festa dins un context litúrgic i en un clima nou de presència testimonial de

l'Església en el món, amb un caràcter més còsmic i escatològic. Els textos litúrgics de la festa ara accentuen evangèlicament la reialesa de Jesús i el servei de l'Església a la societat. La reialesa de Crist en l'Església no és de poder i esplendor sinó de justícia, de servei i de caritat. Fins i tot es va canviar de dia en el calendari litúrgic, que passà a celebrar-la el darrer diumenge de l'any litúrgic, com apoteosi i conclusió de tot el misteri pasqual de Jesucrist.

III SETMANA DE LA BÍBLIA (del 26 nov. a l'1 de desembre)

Del 26 de novembre a l'1 de desembre, Catalunya celebra la III Setmana de la Bíblia, una iniciativa proposada pels nostres bisbes, que s'activa des de parròquies, comunitats, arxiprestats i diòcesis. Es mourà en els terrenys eclesial –la Bíblia a la litúrgia, a les catequesis, a les escoles, a la pregària personal- i cultural –la Bíblia i l'art, la literatura, el teatre, la música, el cinema... La voluntat de la Conferència Episcopal Tarraconense i les entitats que preparen la Setmana de la Bíblia és que molta gent es posi en marxa seguint el lema d'enguany: "la paraula és molt a prop teu" (Dt 30,14).

Trobareu totes les activitats a: www.setmanadelabiblia.cat

Amb quins objectius s'organitza aquesta Setmana?

D'una banda, per donar un nou impuls al coneixement del text bíblic, font de comunió i d'alegria; de l'altra, per prendre consciència que la nostra cultura està impregnada d'aquesta Paraula. Per això, a més de la pregària, lectura

pública de textos i ecumenisme, durant aquesta setmana, a les diòcesis catalanes, es parlarà de Bíblia i art, Bíblia i cinema, Bíblia i literatura...

Per què és important conèixer-la bé?

Una bona interpretació del text ens aporta un millor coneixement de la Bíblia i, per tant, una major aproximació a aquella Veritat que Jesús ens revela.

CRIDATS A SER SACERDOTS DE LA CREACIÓ

El bisbe de Roma Francesc nota que l'Eucaristia «*uneix el cel i la terra, abraça i penetra totes les coses creades*» (*Laudato si'* 236). I que, en l'Eucaristia, «*el món que va sortir de les mans de Déu torna a ell en felicitat plena adoració*». Jesús ens ha deixat l'Eucaristia perquè ens uníssim a la

creació i la retornéssim a les mans de Déu. En l'Eucaristia, tots i totes oferim la creació a Déu perquè se salvi i arribi a la plenitud.. Aleshores totes les persones que participem de l'Eucaristia ens impliquem a tenir cura de la creació. I que la creació no acabi malmesa pel fet de fer-nos-en els amos i senyors. No podem caure en la temptació de possessionar-nos del món

creat. La creació és per a portar-la a la comunió amb Déu.

No hi ha cap dubte que una de les paraules més freqüents que els evangelis posen en boca de Jesús és la del Regne de Déu o del Regnat de Déu. "El Regnat de Déu és a prop", prepareu-vos per rebre'l. A la pregària del nostre Regne una de les primeres peticions és que "vingui a nosaltres el vostre Regne". Les paràboles ens parlen de Regne de Déu. El Regnat de Déu, sense cap dubte, forma part del nucli de l'Evangelí.

Mentrestant, tinguem ben present que quan Jesús diu que "*la meva reialesa no és cosa d'aquest món*" no ens està dient que ell o els seus seguidors no tinguin cap paper en la construcció d'un món millor, en la lluita per la justícia i per la pau. No, no és això, sinó ben a l'inrevés, els cristians estem cridats, com a seguidors que som de Jesús, a contribuir amb totes les nostres forces i possibilitats en la construcció d'una societat millor. Quan Jesús diu que "*la meva reialesa no és cosa d'aquest món*" ens està dient que la seva manera de regnar es distingeix clarament de les formes de poder de la majoria de les institucions del món: que són de domini, de violència, d'explotació econòmica, de construcció d'armes per a mantenir el poder. El poder de Jesús evidentment prové d'una altra força.